Назаров Николай Васильевич

Появился на свет Назаров Николай Васильевич 19 апреля 1914 года в селе Серноводск Сергиевского района Куйбышевской области.

Семилетку окончил в 1929 году, а в 1932-м – двухгодичные курсы Куйбышевского ФЗО при заводе № 9. Стал слесарем по металлу, работал в Сергиевской МТС. Но тяга к учебе была всегда.

В 1935 году райком комсомола командировал Николая заочно учиться в Азово-Черноморский институт инженеров-механиков сельского хозяйства.

Во время учебы получает от Реммаштреста Министерства совхозов и колхозов направление на Бавлинский мотороремонтный завод Ивановской области работать инженером-конструктором, а через месяц его назначают начальником производственно-технического отдела завода.

23 января 1941 г. он оканчивает институт с красным дипломом.

В апреле 1941 года Николай Васильевич был призван на трехмесячные военные сборы в ПрибВО (Прибалтийский военный округ).

До ноября 1945 года он служил в 5-м инженерно-аэродромном батальоне автомобилей 3-й Воздушной армии инженером-технологом, ремонтировал самолеты, технику.

Н. В. Назаров воевал в Восточной Пруссии, в Германии. Победу встретил там же, в городе Данцинг.

В ноябре 1945 года Н. В. Назарова демобилизовали. Он работает с февраля 1946 года по август 1948 года главным механиком, а затем главным инженером строительной конторы Серноводского курорта в Куйбышевской области. А с ноября 1948 года по август 1952-го преподает спецдисциплины в Усадской школе механизации сельского хозяйства ТАССР, а вскоре становится директором этого учебного заведения, пользуется авторитетом и уважением коллектива преподавателей.

Начиная с 1954 года, его избирают депутатом и членом исполкома горсовета, а также членом райкома КПСС. С 1962 по 1974 год работает директором Бугульминского индустриально-педагогического техникума (БИПТ), который сначала был в г. Лениногорске, затем в рабочем поселке Бавлы и окончательно осел в Бугульме.

Николай Васильевич Назаров является основателем э учебного заведения и за его организацию получил звание «Заслуженный учитель ТАССР». Под его руководством были построены: учебный и лабораторный корпусы, два общежития, 16-квартирный дом для преподавателей и мастеров производственного обучения, временные мастерские на территории Кирзавода и позднее начато строительство постоянных мастерских.

Николай Васильевич умер в 2000 году в г. Тольятти в возрасте 86 лет.

Назаров Николай Васильевич 1914 елның 19 апрелендә Куйбышев өлкәсенең Серноводск районы Серноводск авылында дөньяга килә.

Җидееллык мәктәпне 1929 елда тәмамлый, ә 1932 елда-9 нчы завод каршындагы Куйбышев ФЗОсының ике еллык

курсларында укый. Металл буенча слесарь булып эшли, Сергиев МТСында эшли. Әмма һәрвакыт укуга тартылуы булды.

1935 елда комсомол райкомы Николай читтән торып Азов-Кара диңгез авыл хуҗалыгы инженер-механиклары институтына укырга керә.

Уку вакытында совхозлар һәм колхозлар министрлыгының Реммаштрестыннан Иваново өлкәсенең Баулы мотор ремонтлау заводына инженер-конструктор булып эшли, ә бер айдан аны заводның җитештерү-техник бүлеге башлыгы итеп билгелиләр.

1941 елның 23 гыйнварында институтны кызыл диплом белән тәмамлый.

1941 елның апрелендә Николай Васильевич Прибводага (Балтыйк буе хәрби округы) өч айлык хәрби җыеннарга чакырыла.

1945 елның ноябренә кадәр ул 3 нче һава армиясе автомобильләренең 5нче инженер-аэродром батальонында инженер-технолог булып хезмәт итә, самолетлар, техника ремонтлый.

Н.В. Назаров Көнчыгыш Пруссиядә, Германиядә сугыша. Җиңүне шунда ук Данцинг шәһәрендә каршы ала.

1945 елның ноябрендә Н.В. Назарованы демобилизациялил әр. Ул 1946 елның февраленнән 1948 елның августына кадәр Куйбышев өлкәсендә Серноводски курортының төзелеш конторасының баш инженеры булып эшли. Ә 1948 елның ноябреннән 1952 елның августына кадәр ТАССР авыл хуҗалыгын механикалаштыру Усад мәктәбендә махсус дисциплиналар укыта, ә тиздән әлеге уку йортының директоры була, укытучылар коллективының абруе һәм хөрмәте зур.

1954 елдан башлап, аны шәһәр Советы башкарма комитеты депутаты һәм әгъзасы, шулай ук КПСС райкомы әгъзасы итеп сайлыйлар. 1962 елдан 1974 елга кадәр Бөгелмә индустриаль-педагогика техникумы директоры булып эшли, башта Лениногорск шәһәрендә, аннары Баулы эшчеләр бистәсендә эшли һәм соңрак Бөгелмәдә бөтенләй яши башлый.

Николай Васильевич Назаров әлеге уку йортына нигез салучы һәм аны оештырган өчен «ТАССРның атказанган укытучысы»исеменә лаек булды. Аның җитәкчелегендә укыту һәм лаборатория корпуслары, ике тулай торак, укытучылар һәм производствога өйрәтү осталары өчен 16 фатирлы йорт,

Кирзавод территориясендә вакытлыча остаханәләр төзелде һәм соңрак даими остаханәләр төзелә башлады.

Николай Васильевич 2000 елда Тольятти шәһәрендә 86 яшендә вафат була.